

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1312088/7

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד יהודה זרצקי)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד לימור חג'ג' וטו"ר כנרת ממן)

הנדון: בהעדר אינדיקציה לכך, חובת ההוכחה לטענה לפגיעה מינית בקטין, מוטלת על ההורה הטוען כך

מיני-רציו:

* ביה"ד הרבני קובע כי בהעדר אינדיקציה לכך, חובת ההוכחה לטענה לפגיעה מינית בקטין, מוטלת על ההורה הטוען כך; לפיכך, כל עוד לא תוכיח האם כי האב או מי מסביבתו פגע מינית בבת, ימשיך הפסיכולוג בהמלצותיו כרגיל, והסדרי השהות יימשכו כסדרם.

* משפחה – הסדרי שהות – שינויים

* ראיות – נטל ההוכחה – פגיעה מינית בקטין

* ראיות – נטל ההוכחה – הטלתו

לטענת האם; האב, אשתו ובנה הקטן (כנראה של אשת האב) ביצעו פגיעה מינית בבת הצדדים. הפסיכולוג מבקש לדעת האם להמשיך כרגיל עם ההמלצות באשר להסדרי שהות.

ביה"ד הרבני האזורי פסק:

מבחינת בית הדין, אין אינדיקציה שהאב פגע בילד; אף לא בחו"ד הפסיכולוג שהוגשה כעת. למעשה, זו תקופה ארוכה שהאם מערימה קושי בהליך הסדרי השהות בין האב לבת. נראה שהאם החליטה עתה – בראותה ששאר הפעולות להרחקת הבת מהאב "לא עובדות" – לשלוף את "נשק יום הדין" בדמות טענה לפגיעה מינית של האב וסביבתו בבת, אף שקודם לכן לא טענה כך.

לא הוצג בפני ביה"ד כל בסיס לסבור שהאב או מי מסביבתו פגע בבת. בהעדר אינדיקציה לכך, חובת ההוכחה לטענה לפגיעה מינית בקטין, מוטלת על ההורה הטוען כך. לא ניתן להטיל על האב משימה

בלתי אפשרית שיוכיח שלא פגע בבתו. אף טענת האם הגורפת כי שלשה גורמים פגעו מינית בבת, אינה סבירה, ומערערת את עצם הטענה. לאור האמור, כל עוד לא תוכיח האם כי האב או מי מסביבתו פגע מינית בבת, ימשיך הפסיכולוג בהמלצותיו כרגיל, והסדרי השהות יימשכו כסדרם.

החלטה

הוגש דו"ח הפסיכולוג ד"ר ס' מהיום 7.9.23. הדו"ח במלואו יישמר בתיק בסטטוס "חסוי" כהמלצתו המנומקת של הפסיכולוג.

לטענת האם; האב, אשתו ובנה הקטן (כנראה של אשת האב) ביצעו פגיעה מינית בבת הצדדים.

הפסיכולוג מבקש לדעת האם להמשיך כרגיל עם ההמלצות באשר להסדרי השהות.

ובכן, מבחינת בית הדין, אין אינדיקציה שהאב פגע בילד; אף לא בחו"ד הפסיכולוג שהוגשה כעת.

למעשה, זו תקופה ארוכה שהאם מערימה קושי בהליך הסדרי השהות בין האב לבת, וראו החלטות קודמות רבות, כולל פסיקת הוצאות משפט כנגד האם.

ברם, נראה שהאם החליטה עתה – בראותה ששאר הפעולות להרחקת הבת מהאב "לא עובדות" - לשלוף את "נשק יום הדין" בדמות טענה לפגיעה מינית של האב וסביבתו בבת, אף שקודם לכן לא טענה כך, ואף לא בדיון שהתקיים עם הצדדים בבית הדין.

למעשה, אין בפנינו כל בסיס לסבור שהאב או מי מסביבתו פגע בבת, וזו נקודת המוצא. לא ניתן להטיל על האב משימה בלתי אפשרית שיוכיח שלא פגע בבתו.

ונזכיר אף האמור בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה (תלה"מ (ת"א) 35190-04-23) [פורסם בבנו]:

אסביר מושכלות יסוד – הרעיון של הטחת האשמות באדם, תוך ניצול הזכות האזרחית להלין בכל מקרה של עבירה, אינו הופך את החשוד למי שנטל הראיה עליו. אנו לעיתים שומעים מהורים מנכרים את האמירה כי אדם לא הורשע בעבירה בשל חוסר ראיות וכי הנטל הוא עליו להוכיח שהוא לא עברייני. כאשר מוגשת תלונה והתיק נסגר, יש לראות בנילון כמי שזוכה. קל וחומר נכונים הדברים כאן כאשר נמצא חוסר אשמה ולא חוסר בראיות.

וראו אף פסק הדין של סגנית נשיא בית המשפט לענייני משפחה באר שבע, השופטת רותם קודלר עי"אש (תמ"ש 6645-05-17), [פורסם בבנו] בו חייבה את האם בקנס עבור תלונת שווא, תוך קביעה כי חזקת החפות של האב הינה דבר מוחלט, ועל האם מוטל נטל ההוכחה למסוכנות האב, כפי שנקבע בפסק הדין שם, כי חזקת החפות הינה מעקרונות היסוד של שיטת המשפט הישראלית.

אף טענת האם הגורפת כי שלשה גורמים פגעו מינית בבת, אינה סבירה, ומערערת את עצם הטענה.

לאור האמור, כל עוד לא תוכיח האם כי האב או מי מסביבתו פגע מינית בבת, ימשיך הפסיכולוג בהמלצותיו כרגיל, והסדרי השהות יימשכו כסדרם.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"א באלול התשפ"ג (07/09/2023).

הרב יעקב מ'

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

שטיינהויז

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

יצחק אושינסקי 1312088-54678313/

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה